

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2022. november 13.

Tartalom:

A SZERETET

Mit jelent a hétköznapi értelmezésben?

Milyen istenszeretést fogalmaz meg, követel az embertől az ószövetség tanítása?

Mit fogalmaz meg az evangéliumok tanítása az ember és Isten kapcsolatára vonatkozóan az adott témakörben.

Kötődik-e az Isten?

Megbocsájt-e az Isten?

Van-e ellentéte az Istennek?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Édes Istenem! Hálás szívvel köszönjük meg azt, hogy ma is itt lehetünk, Rólad beszélgethetünk és tanulhatunk. Köszönjük azt neked, hogy látod a törekvésünket és itt vagy velünk. Segítesz nekünk abban a törekvésünkben, hogy Téged minél jobban megismerjük. Köszönjük azt neked, hogy a fényed beborította a világot, ahogy a János evangélista mondja. Ezt a fényt a világ nem fogadta be, de mi, a te fényeddel szeretnénk kibontakozni és az örök értékeket megtalálni, megismerni. Ma a szeretetről fogunk beszélni, aki te Magad vagy, hiszen ez egy olyan téma, amelyet több mint húsz éve boncolgatunk és te mindig meg tudod tölteni újabb és újabb tartalmakkal. Kérlek, áldj meg minket a bölcsességeddel, hogy azt az újat, amit ma felkínálsz nekünk, azt be tudjuk fogadni és meg tudjuk valósítani az életünkben.

Ámen.

János: Kedves Testvérek! Szeretettel köszöntök mindenkit, ma 2022. november 13 vasárnap van, az Örömnepünk napja. Átadom a Tibor testvérünk üdvözlését, melyben mindenkit nagyon nagy szeretettel üdvözlöl. Köszöni azt, hogy ő is tanulhat mindabból, amit itt a közösségben kibontunk, felismerünk és eljuttatjuk hozzá. Ő ehhez a munkához a gyöngyszemek tartalmát tudja hozzátenni, ezzel tud megajándékozni bennünket.

A mai nap a szeretetről lesz szó. Arra kérem meg Marikát, hogy a Jézusra való megemlékezés szövegét olvassa fel.

- A vigasztaló, a szerető szó lebeg felettetek.
- Szeretet nélkül semmi sem lehet,
- sem értelem, sem üdv, sem sugár, sem béke.
- Az értelem világít.
- A sugár hevít.
- A csend telít.
- De csak a szeretet, ami *összetart*. (55.b. 320.o.)

János: Annamari kérte, hogy a szeretet témakörét hozzuk be újra a tanulásunkba, mert úgy érzi változások történtek ebben a látásmódunkban, ebben a fogalmi értelmezésben. Bizonyos értelemben, minden tanítás mást fogalmaz meg a szeretetről. Bennem is felmerült ennek a témának a lehetősége, hogy a mai Örömnepem ezzel foglalkozzunk. Nézzük meg, miben változott meg a látásmódunk ezen a területen, mit kínálnak a tanítások, hogyan látjuk most, hogyan is éljük meg ezt. A szeretet, amely nem más, mint maga az Isten, aki bennünket megteremtett és a létezésünktől fogva a szeretet az, amely átöleli a létezésünk minden másodpercét. Készítettem egy kigyújtást,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

amely segíti nekünk a lényeg megfogalmazni ebben a témakörben. Az eddigi gyakorlat szerint jártam el, mit fogalmaz meg a világ az adott témakörben, mit fogalmaz meg az ószövetség, mit fogalmaz meg az evangéliumok tanítása, a Hang tanítása és végül az angyal tanítása mit kínál nekünk. Azt gondolom, ezeknek az ismeretében jobban átlátjuk a szeretet fogalmának a változását, fejlődését. Az angyal tanításában meglátjuk azt a különbséget, ami a korábbi tanításokhoz viszonyítva fel van kínálva. A korábbi gyakorlattól eltérően, minden egyes kigyűjtéshez fűztem piros betűvel egyfajta megjegyzést, amelyben igyekeztem összefoglalni az adott szöveg szeretetre vonatkozó lényegét. Mindezt nem azért, hogy meghatározó legyen a számotokra, hanem, hogy mit szóltok hozzá. Lehet hozzátenni, alakítani, elvenni belőle, hiszen ezek a területek már nem teljesen ismeretlenek a számunkra. Mielőtt elkezdjük, lenne egy kérdésem a számotokra. Hogyan látjátok, hogyan képzelitek el a mennyországot? Hogyan képzelitek el azt megélésében, amikor a mennyországgal találkoztok? Érthető a kérdés?

Igen.

Kata: Azt gondolom, mindenféleképp a szeretet vonatkozásában fogok találkozni a mennyországgal, olyan mértékben, amilyen mértékben magammal vittem a jézusi szeretet tartalmát, mert annak a minőségét fogom megélni.

János. Még egyszer, hogyan képzeld a te mennyországodat, nem azt, hogy hogyan tanultuk.

Ivett: Milyen képzet van most a fejedben ezzel kapcsolatban.

János: Hogyan gondolod, milyen a mennyország a te számodra?

Marika: Azokkal az elhunyt szeretteimmel, akiket nagyon szerettem, valamilyen formában tudok találkozni és ennek mindnyájan nagyon fogunk örülni. Kellemes zöldes színe lesz, kellemes meleg, ahol jól érzem magam. Kellemes fizikai körülmények és az elhunyt szeretteim jelenléte.

János: Valami ilyesmi megközelítésben gondoltam a választ.

Ildikó: Én abból indulok ki, hogy Jézus azt mondta, Atyám házában sok hely van. Tehát nem fogunk állni, hanem le tudunk ülni és a szeretet olyan mértékű lesz, hogy érezni lehet.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Akkor most ennek a fényében azt gondolom, hogy a teljesség varázsában fogom ezt élni, ahol azok vesznek körül, azokkal találkozom, akikkel azt az angyali minőséget éltem meg, amelyben mindnyájan az Isten felé tartva, az Ő fényében, az Ő szeretetében fürdünk.

János: Ilyesmire gondoltam.

Ivett: A körülményeit tekintve, a kék, zöld, sárga és piros színekből kiindulva, mivel én vízszerető ember vagyok, ezért én a mennynek a tengerparti körülményeit tekintem. Ami nekem kiugró pontot adna, azok az istenélményeim, amelyeket átéltem. Ezekben olyan szeretetélmény átélése volt az őrangyalommal, illetve, az, hogy mennyire vágyom abba a végtelen biztonságba, örömebe és szeretetbe, amiket álmaimban megéltem. Azoknak a teljességét tudom elképzelni, hogy azokkal ott találkozom. Sokat beszélgettünk arról, hogy az Isten mennyivel többet és újat tud kínálni az embernek annál, mint amit itt a földi életében megélt, amivel itt találkozott. Éppen ezért, ezt a formát, ezt az én tudatot, amiben most vagyok, amelyben a körülöttem lévőket látom, el tudom engedni. Ki tudom nyitni annyira a szívemet az Istenre, hogy ebben is újat tudjon adni.

János: Köszönöm. Következő!

Márti: Körülményeire azt gondolom, hogy egy végtelen nagy lakásban megtapasztalom az Isten szeretetét, örömét, ami egy mámorhoz hasonlítható. Nem gondolom ezt statikus állapotnak, hanem az életem egyik állomásának, mert nem az a végállomás, hanem továbblépés van. Én feladatokban gondolkodom. Ha én innen elmegyek, továbbra is lesz mit tennem és ezt, ott hogy mi, tisztán fogom látni, vagy azt, hogy merre menjek tovább. Segítséget ott kapok, az biztos.

János. Köszönöm.

Detti: Nagyon régen volt egy istenélményem, lassan harminc évvel ezelőtt és akkor azt éltem meg, hogy a lelki testvéreimmel egy helyen, egy körben táncoltunk és abban éltem meg az Istent. Azt éreztem, hogy otthon vagyok, hogy hazataláltam. Azok a lelkek vettek körül, akik az én testvéreim, akiket nagyon szerettem. Azt gondolom, hasonló helyre, tehát haza fogok kerülni és táncolhatok tovább az Isten dicsőségére.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

A. Kati: Távol áll tőlem a mennyország. El tudok képzelni egy nagy fényességet, ahol túl világos van, és nem merek bemenni.

János: Köszönöm.

Timi: Nemrég volt egy élményem, ezért még nehéz beszélni róla, mert nagyon közeli és nagyon felkavart. Egyik reggel egy olyan személyért imádkoztam, aki közel állt hozzám és már meghalt. Nem járt közénk, a kapcsolatom nem volt teljesen konfliktusmentes vele. Láttam, ahogyan szellemben beszélek vele és sötétnek, összeesettnek, reménytelennek találtam. Próbáltam győzködni, hogy forduljon Isten felé, keresse Őt, mert most már nem nálam, hanem Nála van keresnivalója. Imádkoztam Istenhez, hogy mutassa meg neki is a fényességét. Valahol a tudatommal reménytelennek éreztem ezt, de mintha egy ponton hallgatott volna rám. Azt mondtam neki, menj, indulj el, ott fogod megtalálni az apukádat. Elindult, és ahogyan ment a fény felé, egy kicsit ő is fényesebb lett. Visszafiatalodott kicsi gyermekké és először olyan erőtlen és sötét volt, majd elkezdett szaladni. Egy édes kis gyerek lett belőle és csak szaladt a fény felé és a végén a fény oda ölelte magához. Én elsírtam magam ugyan úgy, mint most, merthogy megtalálta az apukáját és azt gondolom, hogy én is ugyanúgy fogom megtalálni Őt. Én így látom.

János. Nagyon szépen köszönöm. Én nem tudok szavakat kimondani arról, nem tudom megfogalmazni, hogy milyen a mennyország. Vannak róla fogalmaim, ismerek tanításokat róla, van viszonyítási alapom is, de hogy az a megélésében nekem mit jelent, kevés vagyok hozzá, nincs hozzá képzeletem. Amit ma már látok, hogy az a szféra, ahol az ember találkozhat az általatok megfogalmazott szeretettel, az is az isten országa, de nem az Isten országa. Azért kérdeztem a mennyet, mert a mennyben azt a fogalmat próbáltam megkérdezni, amely tisztán az isten országa, amelybe az ember már nem viszi magával azokat a vágyait, amelyek itt a földön kielégítetlenül maradtak és azt várja, hogy azok majd ott mértéktelen módon ki lesznek elégítve a körülményei által. Abban a mennyországban, amit én elképzelni tudok, ott nincsenek körülmények. Sokat segít az embernek az Istennel való kapcsolatában, amikor istenélménye van. Amikor a másvilágról ilyen megélés szintjén kapcsolatba kerül, mert valamit megélhet abból, hogy milyen lesz. De mindenki úgy van ezzel, hogy amikor el kellene valakinek mondani, hogy az milyen lesz, nem találja azokat a szavakat, amellyel azt az állapotot átélte. Nem lehet szavakba foglalni. Nem lehet úgy szavakba foglalni, hogy a másikkal azt a valóságot közvetítse, vagy ismertesse meg, amit én átéltem a szívemben. Ezért nem tudom megfogalmazni a mennyországot. Amit tudok, hogy az, az Istenben, Jézusban levés állapota.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Nagyon tanulságos és érdekes volt mindenki részéről ez a beszámoló, hogy mit gondol ma a mennyországról, az Istenről, az Istenben levestől, természetesen a szeretet vonatkozásában. Minden kétséget kizárólag azt is közvetítette, hogy milyen elképesztően nehéz megfogalmazni a szeretetet. Megfogalmazni az Isten szeretetét, mit értünk alatta, miként éljük meg, mit látunk, mi a fogalmi és a megélési tartalma ennek, nyilván itt az Isten vonatkozásában. Amikor azt mondja az ember, hogy szeret bennünket az Isten, az első probléma, az Isten szó. Ahhoz, hogy valójában el tudjuk képzelni, de mit tudunk elképzelni róla, amikor az Istent nem látom? Tudok róla, hiszek benne, de nem látom, az meg hogy mit jelent az Ő szeretete, azt pláne nem. Tudom róla, hogy Ő a fény, hogy mindent ad, de minderről nincsenek tapasztalataim. Azok a tapasztalatok, amelyek az istenélményben megjelennek, már akinél megjelennek, azok csak halvány visszfénye annak a világnak, ami azokra vár, akik Istent szeretőként és valóban, Istent szeretőként hagyják el ezt a földet. Arról a szeretetről, amit képesek magukban erről megfogalmazni, megtenni, ebben a világban megélni. És máris benne vagyunk a szeretet középpontjában. Elnézést kérek mindenkitől, akinél ezzel a kérdéssel mély érzelmi dolgokat bolygattam meg, ha ezt kitárulkozásnak élte meg. Azt gondolom, hogy ez nem rossz helyen hangzott el. Nekem nagyon sokat mondott, nagyon tanulságos volt. Kicsit segít talán abban, hogy rálássunk arra, milyen területen járunk akkor, amikor a szeretetről beszélgetünk.

Kata: Swedenborg többek között azt mondja, hogy a teremtő világban állapotok és változások vannak, ezért azt is gondolom, hogy amikor mi tanítványok átmegyünk, azt a teremtő világot visszük magunkkal, ahol a két teremtővilágnak az egymásban való azonossága, akár fényben, akár rezgésszámban, abban a minőségben találkozni fog. Azt is gondolom, hogy elképzelhető az, hogy valaki ennek a világnak az elején, a közepén, vagy a beteljesedés stádiumában tart és ott megmutatkozik neki az a több, amivel a következő életében, mint szeretet tartalom, mint valóság, le tud jönni. Nyilvánvalóan ezt az Isten felkínálja neki. Ez egyben azt is jelenti, amit Márta mondott, hogy ez nem egy statikus állapot, hanem amikor a lélek eljut a szeretetnek egy bizonyos pontjára, egy állomására, akkor nyílik előtte egy újabb ajtó, lehetőség, a többre.

János: Köszönöm, hogy elmondtad a gondolataidat, a látásmódodat. Menjünk tovább a szeretet témakörében abban a sorrendben, ahogyan készültem. Indulásként a Pisti gondolatait meg kérek Detti, hogy olvasd fel.

SZERETET

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

MOTTÓ; más szellem testvérek dajkáltak engem, én, más szellem testvéreket dajkállok.

Részlet a Hang 2334 sz. leveléből:

Minden ember szerelemre teremtődött! Ennek magyarázata az, hogy Isten mérhetetlenül szerelmes Isten! Minden szellemi teremtményébe mérhetetlenül szerelmes. Minden ember úgy élheti meg Isten iránta megélt szerelmét, hogy ő egyetlen szerelme az Istennek! A mennyek országában ez az állapot egy vég nélküli viszont-szerelemben bontakozik ki. Tehát minden ember Isten iránti szerelemre teremtődött.

Ez az Istenre teremtődött szerelmi készség a Földön az emberekben többé-kevésbé eltorzult formában ébred fel, mégpedig egy másik ember-ideálra kivetített irányban.

Így gondolom:

A szeretet valójában SZERELEM, amit csak Ő adhat. Tanítványt teljessé tevő, benne Ő felé, szomjat, vágyat keltő, ellenállhatatlan vonzás, és vezetés.

A SZERELEM maga az Élet, aminek az a természete, akiben megfogam, abban fejlődésnek indul az Örök Élet magva. Először csak ismerkedik az ember a szerelmes szeretet – élet forrásával. Ki vagy TE, JÉZUS? Ki vagyok én? Kiért élek? Felfedezi, megismeri Jézusban az Atyát, és Átala felismeri önmaga szellemi mivoltát is. Megismeri az Igazságot, Aki értelmet ad az életének. Megteremti a kapcsolatot Jézussal. *(Kapcsolat nélkül semmi sem él.)* És fejlődik a mag. Idővel felfedezi Jézusban és megérti a csodát, hogy önmagát csak akkor gazdagíthatja lelkileg, szellemileg, a képességei szerint megélt önzetlen szerelmes szeretet – életben, ha másokat gazdagít, szolgál az adásban megjelenő Örök Mosolyból fakadó, az adott pillanatban

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Életté váló cselekvésben, a tettben. A tanítvány akkor ÉL, ha az Ő Mosolyából kiindulva cselekszik – szolgál örömteli szívvel, szívbéli örömmel, mert Ő benne, a szerelmes szeretetben tevő.

Megjelenési formája, a tanítványi szívben a békét hordozó mosoly, ami a tanítvány gondolkodásában és magatartásában is megjelenik. Egy kedves szó, egy ölelés, ha kell elhatárolódás, segítség vagy palacsintasütés. Mert Ő mindig, örömet ad arra, hogy örömmel tégy. Értelmes feladatvállalás, mert a szerelmes szeretet megjelenésében testet ölt az örökkévalóság. Másokat szolgálni az Ő mosolyából, és akinek már lehet, tovább adni az Igét, a különbözőségek dinamikus harmóniájában. A szerelmes szeretet által gazdagodik az erkölcsi fejlődésre teremtett „értelmet hordozó mindenség”, amiben angyal tanítja az embert arra, hogy földi élete a szerelmes szeretet - élet által megélt, tökéletes dal legyen.

Ha így teszel, minden pillanatban megélheted a szerelmes szeretet életet még akkor is, ha az adott pillanatban csak a szabadság mámorából fakadó mosolyra figyelsz a szívedben. A tett forrásában ugyanaz, de mégis sokszínű, mert más a pillanat, más a helyzet, és te is más vagy már a következő pillanatban, mert erkölcsileg fejlődsz. Csak az Ő irántunk való szerelme változatlan.

(Aki ebben nem lesz partner, az önmaga fölött mond ítéletet, mert az Ő hiányában nem gazdagított, nem szolgált, másokat. Ezzel önmagát rombolja lelkileg, szellemileg, „megöli” önmagában a pislákoló életet.)

2022.11.13.

Petróczi István

János: Azt kérdezem, hogy ebben a témakörben van-e valakinek megosztani valója, amit szeretne elmondani.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Marika: Ami az előbb elhangzott, ahhoz szeretnék hozzászólni, mert miközben hallgattam az elhangzottakat, úgy éreztem suhognak fejemre a fekete kövek, mert most bejött, mi az, amit mulasztottam. Igaz, hogy azért mulasztottam, mert nem tudtam, hogy azt kellett volna tennem, ezért most nagyon lehúzza érzem magam a kukába. Mi az, amit megtehettem volna szeretetből és nem tettem meg. A másik pedig, az Istennel való szeretet kapcsolata, ami nem az érzélem nálam, hanem, hogy mindig mondom, hogy köszönöm Jézusom, hogy veled lehetek, köszönöm, hogy velem vagy. Időnként érzem is, hogy Jézus velem van, hogy itt van. Ezt az impulzust, ezt a sugallatot most Tőle kaptam, Ő rakta a fejembe, hogy ezt tegyem, vagy ezt ne tegyem. De ehhez én olyan picikének érzem most magam, hogy rettenetes.

János. Marika elmondta a gondolatait, van-e valakinek hozzászólni valója?

Ildikó: Azt szeretném mondani, hogy számomra ez a mai ünnep nagyon nagy öröm. Nem mintha a többi nem, de annyira kiemelkedik, kiérződik az öröm belőle, mert ráéreztem ennek az örömnek a lényegére. Amikor a Hang által tanultuk, hogy a szeretet elsősorban nem érzélem, ott számomra abból nem jött ki az Istennek ez a szeretete irántunk, amelyet így fogalmaz meg, hogy teremtésünktől fogva szerelmes belénk. Nem volt benne az a fajta öröm, amely ebben a megfogalmazásban kialakul. Ennek nagyon örülök, mert a látásomat teljesen más irányba tette.

János: A Marika gondolataihoz van-e valakinek hozzá tennivalója?

Kata: Én azt tudom neked felkínálni, hogy ezt ne hiánynak éld meg, hanem adj érte hálát, hogy ez most letisztult benned és erre most ráláthattál az Isten kegyelme által. Bár te most picinek érzed magad, de ez egyben lehet gyújtópont is a számodra, amelynek az útján el tudsz indulni. Tanultuk, hogy ne a múlttal foglalkozzunk, hogy ez volt, meg az volt, ez történt és így történt, hanem azzal, hogy ami most van, abban ráláttál arra, hogy az eddigiéknél van több a számodra.

Márti: Én is ezt mondanám a Marikának, hogy személy szerint én is hálát adok a mennyei Atyának, hogy ezzel kaptál egy lehetőséget a továbblépésre. A Pisti gondolatai is olyan mélyrehatóak voltak, hogy azt gondolom, mindnyájunknak a szívét megszorította, megérintette az, hogy, tovább tudsz lépni. Ez egy gyönyörűség és egy öröm, hiszen már ezzel is tovább léptél, mert ez hatott rád.

János: Úgy gondolom, mindnyájunknak vannak olyan pillanatai és mindegy, hogy minek kapcsán merülnek fel, hogy egy beszélgetés vagy egy anyag olvasása kapcsán, vagy emlékek kapcsán, hogy az elmúlt életében egy csomó dolgot nem úgy csinált, ahogy ma jónak látja azt a dolgot. Mit kezdünk ezzel a gondolattal, ezzel az érzéssel? Azt nem tudom, hogy ki hogyan tudja ezt lerendezni magában, azt tudom elmondani, hogy nekem az angyal tanítása azt mondja, ez a múlt. Vedd tudomásul, hogy erre is képes voltál, de ma már nem ez vagy. Ezért látod azt a dolgot már nem éppen pozitív tartalommal, de nem kell már vele foglalkozni, mert már nem az vagy. A Hang azt mondja, a jelent kell megszentelned. A jelenben azt, aki te vagy, azt add az Istennek, mert az Isten a múltaddal, a jeleneddal és a jövőddel együtt szeret téged, mindenestől. Ha *Ő* szeret, akkor te is törekedj magadat megszeretni.

Marika: Akkor éljem a jelent és nézzek a jövőbe.

János: Azt kell megérteni, hogy már nem az vagyok, aki akkor voltam. Aki ezt nem tudja megtenni, az nem tud magának megbocsájtani. Nem csak arról szól a szeretet, hogy a másiknak bocsássak meg, hanem az önszeretet az arról szól, hogy ha az Isten is szeret engem, akkor, hogy képzelem, hogy én ne szeressem magam.

Marika: Köszönöm.

János: Kezdjük el, hogy a szeretet a hétköznapi értelmezésben, hogy néz ki. Timi olvasd fel.

A SZETETET

A hétköznapi értelmezésben:

- Az emberek közötti szeretet érzése, egyfajta vonzalom, ami az intenzitásától függően kötődéssel jár.

János: Mondhatjuk ezt a nem hétköznapi értelemben, tehát Isten és ember vonatkozásában is, hogy nélkülözhetetlen tartalma a szeretetnek a vonzalom, ami kötődéssel jár, attól függően, hogy ennek a szeretetnek mekkora az intenzitása?

Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- Ennek a kötődésnek nem feltétele a szeretett ember, valós ismerete.

János: Hogyan értjük ezt? Ugyanis a kérdés az, hogy képes-e az ember a másik embert valóságában szeretni? Hát önmagát sem ismeri, nemhogy a másikat. Mindenki valamiféle ideát szeret a másik emberben, magyarul mondva, kihelyezi önmagát belé. Még a baráti, a családi szeretet is olyan, amire azt kell mondanom, hiába élnek együtt egy életen keresztül, akkor sem mondhatom, hogy az ő valóságát szeretem. Nem ismerem minden gondolatát, véleményét, sóhajtását, fájalmát, csak feltételezem.

- Az érzelmi szeretetnek több fajtáját különböztetjük meg: rokoni, baráti, szexuális (szerelem), isteni.

János: Hozzá teszem azt, hogy ennél sokkal több fajtája van a szeretetnek, csak néhányat említettem meg. Ebből látjuk azt, hogy a világban a szeretet területére vonatkozóan, amire értelmeződik, mindegyiknek más a tartalma. Ivett, te folytasd, légy szíves.

- Az ember szerethet, (vonzódhat) tárgyakat, növényeket, állatokat, tevékenységeket, valamint szellemi megnyilvánulásokat (verseket, könyveket, hazát, gondolatokat).

János: Itt a vonzódás is jelen van, sőt mi több, a kötődés is. Így rendben van?

Kata: A tanítvány, amikor megfordul, ezeket az értékeket valamilyen mértékben a háta mögött hagyja, ezért tud az Istenre figyelni, mert számára ezek már nem erkölcsi kérdések.

János: Igen, csak itt most a hétköznapi értelmezésében tárgyaljuk.

- A szeretet és a szerelem érzése között azonosságot és különbséget is találunk.

János: Nem kívánok ebbe belemenni, remélem, mindenki többé-kevésbé látja, hogy van azonosság és különbség is, a vonzódás és a kötődés vonatkozásában. Csak egy szót említsek, vaksággal is jár a szerelem. Remélem mindannyian értjük, hogy mire céloz ez a rövid mondat. Mivel Pisti a szerelem vonatkozását is felvetette az anyagába a szeretet vonatkozásában, ezért utólag belevettem a szerelem evilági értelmezését is.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- **A szerelem:** Alapvetően férfi és nő között nemi vonzalmon alapuló erős lelki és testi vonzalom, amely főleg a szeretett személy iránti vágyakozásban, a hozzá való ragaszkodásban, az eszményítésében és az érte való odaadásban nyilvánul meg.

János: Itt csak az utolsó két dolog, ami ember és Isten vonatkozásában felmerülhet, a többi ember és ember között jelenik meg, ezzel találkozunk. Nézzük meg ezek után, hogyan jelenik meg a szeretet az Ószövetségben. Miért gondoltam, hogy itt is nézzük meg, hogyan jelenik meg a szeretet? Nyilván az ember és Isten kapcsolatát fogalmazza meg. Ha az ember nem szereti az Istent, akkor képes önmagát szeretni? Nem képes. Képes a másik embert jól szeretni?

Nem képes.

János: Ahhoz, hogy az ember önmagát szeresse és a másik embert is szeresse, tehát, hogy szeretet legyen a világban, ahhoz alapvetően az Istent kell szeretnie, jól szeretnie. Az Ószövetség tanítása képes volt-e ezt jól megfogalmazni az ember számára? Ezt fogjuk megvizsgálni, milyen istenszeretést fogalmaz meg, kínál, követel, hangsúlyozom, hogy követel, az embertől ez a tanítás.

Kata: Nyilván ez is törvénybe van írva.

János: Pontosan. Elindulhatunk ebben?

Igen.

János: Akkor Márta te jössz!

A szeretet az Ószövetségben:

Móz.I. 20,5 Ne imádd és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr a te Istened, **féltőnszerető** Isten vagyok, a ki megbüntetem az atyák vétkét a fiakban, harmad és negyediziglen, a kik engem gyűlölnék.

20,6 De irgalmasságot cselekszem ezeriziglen azokkal, **a kik engem szeretnek**, és az én parancsolatimat megtartják.

János: Mi látható ebben a dologban a szeretet vonatkozásában és a szeretés vonatkozásában? Megjelenik ugye egy féltő Isten, aki kiköti azt, hogy:

-Aki az Istent szereti, azt Ő is szeretni fogja, aki nem azt megbünteti.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Vajon miféle istenszeretés jelenhet itt meg?

Márti: Emberarcú.

János: Bizony, bizony, de nem hogy emberarcú.

Kata: Ítéző.

A. Kata: Büntető.

János: De ehhez semmi köze a szeretetnek. Hogyan szeressem azt, aki ha nem szeretem, akkor megbüntet?

Márti: Valósággal kiköveteli magának.

János: Hogyan lehetett szeretni? Sehogy.

Timi: Ez olyan, mint a kutyaalomár.

János: Pontosan. Tehát, egy olyan istenszeretést kínál, akitől alapjában véve félni kell. De nem lehet szeretni úgy az embernek, hogy közben fél valakitől. Mert a szeretet mit jelent? Mit fogalmazott meg a világ nekünk aránylag elég jól? Vonzalom.

Marika: Odaadás.

János: Figyelem és érzelmi tartalmakat is mindenféleképp magában hordoz. De ha én félek valakitől, akkor ez felejtős. Menjünk tovább.

Móz. III. 19,18 Bosszúálló ne légy, és haragot ne tarts a te néped fiai ellen, hanem **szeressed felebarátodat, mint magadat.** Én vagyok az Úr.

János: Azt írtam:

- Azt parancsolja az ÚR, hogy ne bosszúálló légy, hanem szeress!

Mit szóltok hozzá?

Kata: Ő ezt megteheti, mert hatalma van.

János: De neked parancsolja.

Kata: Én értem.

János: Az istenszeretés vonatkozásában mit lehet ebből kivenni? A kérdés az, hogy lehet-e parancsolni a szeretetet?

Deti: Parancsra akarja, hogy szeressek.

János: Lehet-e parancsra tenni azt, hogy ne légy bosszúálló? A bosszúállás honnan származik az emberbe, honnan forrászik? A szívéből, a szelleméből. Mert vagy van benned szeretet, vagy nincsen benned szeretet. Ha bosszúálló vagy, akkor nincs benned szeretet. Ha szeretet van benned, akkor nem vagy bosszúálló, mert nincs benned bosszúállás. A szívedből származik, de ezt parancsolni nem lehet, illetve lehet. Van hozzá tenni valód Ildikó?

Ildikó: Nyilvánvaló, hogy nem képzelhetünk el emberi tulajdonságokkal rendelkező Istent, illetve amit most veszünk, ebben épp ez a probléma.

Kata: Az angyal könyvben van egy ide illő rész: 14.b.L. (78.o.) amikor a Lili megkéri az angyalt, hogy parancsoljon neki, mert akkor jobban meg tudja tenni feladatát. Erre mondja az angyal, hogy:

Parancs és Ő?

Parancs az oktan tömegeknek való.

János: Egészen pontosan.

Timi: Még egy megjegyzésem van, ebben a két idézetben ugyanaz a lelkület van, mert külsőséget, viselkedést, ki lehet váltani parancsra, de ettől a szíve nem fog változni. Tud olyan dolgot tenni, amit elvárnak tőle. Kifelé tud úgy viselkedni, mint egy beidomított kutya.

János: Hozzá kell tenni, nincs olyan Isten szeretet, amelyben a bosszúállás jelen legyen.

Ivett: Az első részben arról beszél, hogy megbünteti azt, aki őt nem szereti, a második részben pedig azt mondja, ne légy bosszúálló, miközben ő, az Isten pedig bosszúálló.

János: Neki lehet, mert, Ő az Úr.

Móz. V. 6,4 Halld Izráel: az Úr, a mi Istenünk, egy Úr!

6,5 Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből.

6,6 És ez ígék, a melyeket e mai napon parancsolok néked, legyenek a te szívedben.

János: Odaírtam:

- Az Isten parancsa az iránta való szeretet teljessége.

Ez a parancsa. Ugyanezt elmondhatjuk, amit az előbb a parancs vonatkozásában elmondtunk. Parancsolni lehet, de ebből nem fog megszületni a szívben a szeretet.

Kata: Ki lehet kényszeríteni, de ami abból születik, az hamis szeretet.

János: A szeretet teljességét nem lehet kikényszeríteni. Még a szeretetet sem lehet kikényszeríteni. A szeretet vagy szívből származik, magától értetődően, önként és dalolva, vagy nincs. A többi képmutatás.

Márti: Abban az időben az emberek alapvető tulajdonsága volt az, hogy csak parancsra tudtak gondolkodni. Még a tízparancsolat is parancsolat.

János: Világos, ez az Ószövetség jellemzője.

Ildikó: Kapcsolódik a gondolatom a Mártiéhoz. Ezért jött át az Újszövetségbe is a büntető istenképe, mert arról van szó, hogy büntet az Isten, holott valójában a szerető Atyának semmi köze nincs a büntetéshez.

János: Úgy tűnik, azért kerül előtérbe az ember elé büntetőként, mert képtelen az ember így szeretni.

Móz. V. 7,13 És szeretni fog téged, és megáld téged, és megsokasít téged; és megáldja a te méhednek gyümölcsét, a te földednek gyümölcsét: gabonádat, mustodat és olajodat; teheneid fajzását és juhaidnak ellését azon a földön, a mely felől megesküdt a te atyáidnak, hogy néked adja azt.

János: Ezt írtam:

- Ha engedelmeskedsz és szereted az Urat, minden dolgodban eláraszt a bőséggel.

Ezt várjuk az Istentől?

Kata: Nem.

János: Nem ezt várjuk az Istentől. Kata folytasd.

Móz. V. 10,12 Most pedig, óh Izráel! mit kíván az Úr, a te Istened tőled? Csak azt, hogy **féljed az Urat, a te Istenedet**; hogy minden ő utain jársz, **és szeresd** őt, és tiszteljed az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, és teljes lelkedből,

János: Ugyanaz a tartalom:

- Az Isten parancsa: féld és szeresd az Urat.

Marika: Most féljem, vagy szeressem?

Deti: Mind a kettő.

Móz. V. 30,16 Mikor én azt parancsolom néked ma, hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, hogy jársz az ő útain, és tartsd meg az ő parancsolatait, rendeléseit és végzéseit, hogy élj és szaporodjál, és megáldjon téged az Úr, a te Istened a földön, a melyre bemégy, hogy bírjad azt.

János:

- Akkor szereted az urat, ha betartod az Ő parancsolatait, rendeléseit, végzéseit.

Kata: Fokozza tovább ugyanazt.

János: Igen. A szeretetet az Ószövetség ezzel azonosítja. Mit látunk meg az Ószövetségben a szeretet vonatkozásában? Amit elindít, az a mai napig is a kereszténység alapja a szeretés vonatkozásában, mert az egyház is ugyanezt várja el a híveitől, hogy engedelmeskedj neki. Féld az egyházat és mégis szeresd az egyházat, mert az egyház az Isten. Ez azért érdekes, mert az ember gondolkodásában összességére vetítve, egy lépést sem jutott előre a szeretet vonatkozásában, miközben a szeretet az ember legmeghatározóbb alaptulajdonsága. Mitől lesz az ember valóban ember, a bosszúállástól, a félelemtől, a parancs betartástól?

Kata: Az evangéliumban Jézus mondja: *A jó ember a szívének jó kincséből hozza elő a jót és a gonosz ember a gonoszból hozza elő a gonoszt, mert a szív túlteltségéből szól a száj. (Lk.6.45.)*

János: Igen.

Timi: Már az elején is mondtam, hogy az állatidomár jutott az eszembe, hogy ez az egész nekem olyan, mintha egy csordát terelgetne. Jól megbünteti, ha átmegy a rossz oldalra, majd ha rendesen viselkedik, akkor adok neki enni. Mintha, egy állati szinten élő közösséget kellene megrendszabályozni. Menjenek, szaporodjanak és akkor majd jólét lesz, ha rendesen viselkednek. Mintha ez az egész nem is az emberekről szólna.

János: Hozzá kell tennem, hogy nem csak az általam kiemelt szövegrészek vannak az ószövetségben így megfogalmazva, hanem számtalan van még ezen kívül. Ezeket csak jelzésül emeltem ki, mert mindvégig ugyanebben a lelki tartalomban fogalmazódnak meg az Istenszeretettel kapcsolatos felszólítások és törvények, és egyéb más. A most elhangzottakhoz van-e még valakinek gondolata? Akkor megyünk tovább a következő oldalra, ahol a szeretet az evangéliumokban kigyújtás szerepel. Kata te olvasd fel.

A szeretet az evangéliumokban:

Máté5.43. Hallottátok, hogy ki lett jelentve: **szerezd (a közeledben lévő) embertársadat és gyűlöld ellenségedet !**

Máté5.44. Én pedig (azt) mondom nektek: **szeressétek ellenségeiteket** és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket,

János:

- Régi Isten, régi parancsolat, új Isten új felszólítás.

Régi Isten, parancsolom, hogy szeress, az új Isten felszólítása, hogy szeresd, akire azt mondta a régi Isten, hogy gyűlöld ellenségedet. Az új Isten, az Atya, azt mondja, hogy ne gyűlöld, hanem, szeresd ellenségedet. Mit láttok ebben?

Marika: Hogy új az Isten. Akartam már mesélni, hogy van néhány ember, akiket nem igazán kedvelek és bele vettem egy éve az imámba őket és ő értük is imádkozom.

János: Ennyi elég. Tehát ez a szöveg tisztább képet kínál.

Kata: A parancs helyett itt a felszólítás, a kérés hangzik el.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ebben nincs kérés, hogy szeressétek, ebben felszólítás van. De felszólításra sem lehet szeretni, félreértés ne essék. Nyilván az evangélista szóhasználata, lelkülete, gondolkodása ennyit engedett meg, ennyi volt az előrelépés lehetősége az ember lelkületét figyelembe véve abban, hogy legalább ne gyűlöld, hanem a szeretet felé törekedj. Alakítsd át ne csak a gondolkodásodat, hanem a szívedet is, mert ha a szívedet átalakítod, akkor fog a gondolkodásod is átalakulni.

Máté6.24. Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy **az egyiket gyűlöli és a másikat szereti**, vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti.

János: Azt fogalmaztam meg:

- Aki a Fényt szereti, az a sötétséget értelemszerűen megveti, és fordítva. Nincs harmadik variáció.

Jézus azt a valóságot fogalmazza meg, ami az emberi szívre jellemző. Bár nehéz azt elfogadni neki, hogy nincsenek köztes megoldások. Szeretem is, meg nem is. Gyűlölöm is, meg nem is. Tiszta vizet önt a pohárba.

Kata: Máté 5.37. hanem legyen szavatok az igen, igen: a nem, nem: ami ezt túlhaladja, a gonoszból van (ered).

János: Azt jelenti, hogy az örök élet szempontjából, szeretném ezt hangsúlyozni. Az örök élet szempontjából a szív vagy szeretet, vagy gyűlöl. Aki nem szeretet, az értelemszerűen gyűlöl. A gyűlölet szavával, amikor foglalkoztunk azt tettük bele, hogy:

Kata: Azt mondtuk, elhatárolódom.

János: Tehát, hogy elhatárolódom, ami nem egy érzelmi tartalmat fogalmaz meg elsősorban, ami megvetést és mi egyebet jelent, hanem attól a tartalomtól, amit képvisel, attól elhatárolódom.

Márti: Az nem az enyém.

János: Igen, nem bosszút állok, stb. Mit fogalmaz még meg? Megfogalmazza, hogy a fényt, a szellemi fényt, lehet szeretni. Nehéz ezt elképzelni, nehéz ezt megvalósítani, de ha nem áll szóba az ember azzal, hogy ezt meg lehet szeretni, akkor sosem fogja ezt megélni. Mit jelent az, hogy szeretni a fényt? Amikor te valami felismerést tudsz a magadénak, aminek te örülsz? Az a fény?

Kata: Igen.

János: Annak a felismerésnek a tartalma, a folyamata, a megvalósulása, az egy olyan vonzóerőt jelenthet, hogy abban a fényt szereted meg.

Máté22.37. Jézus pedig ezt mondta neki: **szerezd Uradat Istenedet** egész szívedben és egész lelkedben és egész elmédben (gondolkozásmódodban):

Máté22.38. ez a nagy és első parancsolat.

Máté22.39. a második hasonló hozzá: **szerezd (legközelebbi) embertársadat**, mint önmagadat.

János: Én erre azt mondom:

- Az Istenhez tartozásnak parancsolatai (törvényei) vannak.

Mit szóltok hozzá? Az Istenhez tartozásnak, az Istent szeretésnek.

Marika: Valamikor régen, úgy fogalmaztuk meg, hogy az akkori emberek csak parancsból értettek.

János: Igen. Most ebben az, az érdekes, hogy az Újszövetségben nemrég olvastuk ugyanezt.

Igen.

János: Ez mit mond nekünk?

Kata: Nyilván az evangélista írónak a szívét még mindig a régi töltötte be.

János: Magától értetődően, az Ószövetségből szó szerint átvette ugyanazt a szöveget és Jézus szájába adta. Láttok ebben a felszólításban, ebben a parancsban valami problémát, hogy: *Szeresd Uradat és szeresd legközelebbi embertársadat?*

A. Kati: A múltkor azt mondtad, hogy nem jó, mert elég, ha az Istent szereted.

János: Ugyanis ha az Istent szereted, akkor meg kell-e külön fogalmazni, hogy szeresd az embert?

A. Kati: Abban már benne van az is.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ha az Istent szereted és az embert nem szereted, akkor tudod-e szeretni az Istent?

A. Kati: Nem tudom.

Marika: Embere válogatja. Nem tudok minden embert szeretni, illetve kéne, de még nem tartok ott.

János: Még egyszer. Tudod-e az Istent szeretni, ha az embert nem szereted. Ez a kérdés.

Marika: Tudom.

János: Hogyan tudod, ha az Isten minden embert szeret. Milyen Isten szeretsz akkor? Olyat, aki nincs.

Marika: Az, az Ő dolga, hogy kit szeret.

János: Nem az Ő dolga, az a te dolgod.

János: Ki felé törekszel?

Marika: Az Isten felé.

János: Milyen Isten felé?

Marika: Aki szereti azt, akit én nem szeretek.

János: Már közelebb jutottál.

Kata: Az Isten nem személyválogató, ezt a Hang számtalanszor elmondja.

János: Nem csak nem személyválogató, mert ezt a dolgot, egy kicsikét emberi vonatkozásban fogalmazza meg. Nem a személyválogatás a kérdés. Ha a személyválogatás oldaláról nézzük az Istent, akkor az, nem az Isten. Az Isten felfoghatatlanul több és más.

Kata: Amíg az ember nem találkozik ezzel a mondattal, addig, aki a régiben van, nehezen tud elindulni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Nyilván, ez is egy szintje az Istenhez való közeledésnek, ami a Hang által fogalmazódik meg, de mi már nem ezen az alapon közelítjük meg az Isten, ember szeretését.

Márti: Az egyik, hogy minden egy. A másik pedig, amit az angyal tanít nekünk, ha te nem fogadott be a megváltatlanokat, akkor téged sem tud befogadni az Atya.

Marika: Hú, de ciki.

A. Kati: Az előbb mondtad, hogy már befogadtál egy csomó mindent.

János: Testvérek! Ha elfogadtuk az Isten és ember közötti szeretet érzését egyfajta vonzalomnak és kötődésnek, akkor kimondhatjuk-e azt, hogy az Isten szeret. Tehát az Isten vonzódik az emberhez és kötődik hozzá?

Marika: Minket?

János: Igen. Tehát, hogy vonzódik hozzánk és kötődik.

Marika: Igen.

János: Akkor, az nem az Isten, hanem az ember.

A. Kati: Beugratós kérdés volt.

Márti: Szeretetből, szeretetben fogantunk. Abban benne van minden.

Detti: Ezek emberi fogalmak.

Ivett: Az Isten nem kötődik, mert Ő annál sokkal több.

János: Mi az a megközelítés, ami az Istent számunkra mindent átfogóan, meg tudja fogalmazni?

Ivett: A kiáradás.

Kata: A teljesség.

János: Nagyon jó.

Marika: Az, hogy szeret minket.

Timi: Végtelen.

Márti: Örökkévaló, teljes.

Kata: Mindennek forrása. Az élet, *Általa* van.

János: Egyszóval összegezve mondhatom-e azt, hogy VAN. A VAN, azt jelenti, hogy mindenhol, mindenben van. Ez a van, a létezés, amit az ember az Isten vonatkozásában szeretetként él meg. Az ember szeretetének van ellentéte? Mi az?

Kata: A nem szeretés. Ennyire egyszerű.

János: Az Istennek van-e ellentéte?

Nincs.

János: Az Isten szeretésének nincs ellentéte. Az ember szeretetének meg van. Az ember ebben a vonatkozásban nem is szeret, csak mi nevezzük annak. Az Isten van. A Vele való kapcsolatunkban az Ő megélését szeretetként éljük meg. Ami teljesen rendben van, mert fogalmakat alkotunk, az érzésekben el kell igazodnunk, meg kell neveznünk, de ha az Isten önmagában való valóságából nézzük ezt a kérdést, ugyanúgy, ahogy nem mondhatjuk azt, hogy az Isten jó, az Isten nem jó. Az Isten, van. Az Isten nem nagy és nem kicsi, nem fényes és nem homályos, az Isten, van. Akit mi látunk benne, azt maximális túlburjázott szavakkal el tudjuk látni, mint csodálat és miegyéb, el tudjuk nevezni. De ezek, mint jelzők jelennek meg abban a szellemi sötétségben, ami körülvesz bennünket.

Kata: Az angyal tanítása, második felében az van, hogy az Istentől való távolodás csodálatos erő. Ott is a szeretet nyilvánul meg.

János: Nem a szeretet, hanem a valóság, mert az hogy eltávolodik, az lehetőség. Megadja neki ezt a lehetőséget, de nem szeretetből adja, hanem abból, hogy Ő a van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Az embernek muszáj fogalmat alkotnia, mert mindig valaminek a vonatkozásában, vagy az ellenpólusaként tud valamit meghatározni.

János: Így van.

Ildikó: Azt szeretném még mondani, hogy nem a nehézségét élem meg ennek a dolognak, de vannak olyan helyzetek, amikor az ember nem látja mi a helyes. Nem látja, mi az megoldás, ami méltó az érzéseihez, a gondolataihoz, a hitvallásához.

János: Így van, törekvésben élünk.

Ildikó: Igen, csak hát azt a helyzetet is meg kell tudni oldani úgy, hogy az ember embernek érezze magát és közben ne vétkezzen.

János: Köszönöm.

Kata: Azt gondolom, hogy az angyal segít ebben, amikor azt mondja:

A legkisebb is méltó a felajánlásra. 38.b.G. (256.o.)

János: Igen. A szövegünkre visszatérve maradhatunk-e abban, hogy valójában, ha az Urat szeretjük, az Istent szeretjük, akkor nekünk külön nem kell az embert szeretni. Az angyal ezt fogalmazza meg:

*Mindenek felett imádom ŐT,
ezért szeretlek titeket. 21.b.L. (136.o.)*

Az Istent szeretés mindent átölel. A tanítvány számára nem kell törekedni arra, hogy az embert szeresd. Mire kell törekedni? Arra, hogy az Istent szeresd, mert ha *ŐT* szereted, akkor szeretni fogod azt is, akit *Ő* szeret, mert *Ő* az Isten.

Marika: Most eszembe jutott, hogy mindenben lássam meg az Istent, akkor a tárgyakat is szeretem?

János: Szolgál-e téged?

Marika: Igen.

János: Tudod-e szeretni?

Marika: Igen.

János: Ha az ember így gondol erre, mert egyébként érzelmileg miért szeretnéd, ha nem vagy vele megkötözve érzelmileg. Lehet szeretni, lehet kötődni hozzá, az ember érzelmi életébe ez beletartozik. A. Kati te folytasd.

Lukács7.47. Ezért (ezt) mondom neked, sok bűne (vétke) bocsánatot nyert, mert sok szeretetet tanúsított (sokat szeretett)

- Nem akkor van megbocsátás, ha megbánod a bűneid, hanem ha szeretetet tanúsítasz.

János: Mindannyiunknak itt az emberiségben, ha hívő, ha nem hívő, ha keresztény, ha nem keresztény van egy óriási kínálata Jézusnak, amelyben azt fogalmazza meg mindenkinek, hogy nem akkor van megbocsátás az Úr részéről, ha megbánod a bűneidet. Az evangéliumban sehol sem szólít fel arra Jézus, hogy bánj meg a bűneidet. Arra viszont felszólít, hogy: bocsáss meg! Akkor tudsz megbocsátani önmagadnak is, ha szeretetet tanúsítasz.

Ildikó: Az a kitétel, amikor azt mondjuk, hogy annak lehet megbocsátani, aki bocsánatot kért.

János: Ez is hozzátartozik, de ez már a gyakorlat kérdése. Ehhez azt is hozzá tettük, hogy a tanítvány lelkülete a megbocsátás lelkületét hordozza, függetlenül attól, hogy realizálódik-e a megbocsátás, vagy nem.

Ildikó: Itt van egy példa. Járt közénk az illető és azért, mert valaki nem kért tőle bocsánatot, akkor ő nem bocsájt meg.

János: Nem erről van szó. Nem tud megbocsátani neki. De ez nem azt jelenti, hogy a harag van benne. Ha a tanítvány a megbocsátás lelkületét hordozza, de az ellene elkövetett bűn vonatkozásában nem kért az illető bocsánatot, akkor a megbocsátás nem jön létre. Nem realizálódik. De a tanítvány lelkületében nem történt változás a megbocsátás irányába, ugyanis bármelyik pillanatban, amikor ez meg tud történni, akkor a megbocsátás létre is jön.

Ildikó: Csak az illető ragaszkodik ahhoz, hogy tőle bocsánatot kell kérni.

János: Ez bennünket most nem érdekel. Ez így érthető?

Kata: A Hangban ismeretes az a kifejezés, hogy: *Egy gyékényen árul*. Tehát a szeretet és a megbocsátás egy gyékényen árul.

János: Így van. Amikor az ember megbánja vétkét, már megtörtént-e a megbocsájtás?

Ildikó: Igen.

János: Ez a lényeg.

Kata: Önmaga felé, és ez a lényeg.

János: Megbocsájt-e az Isten?

Ildikó: Megbocsájt.

János: Hogyan?

Detti: Nincs szüksége rá.

János: Ha nem bocsájt meg, akkor mi van? Akkor haragszik?

Ildikó: Nem tud.

János: Akkor megbocsájt-e az Isten?

Detti: Nem.

Ivett: Az Isten nem ember.

János: Még egyszer. Maradjunk abban, megbocsájt-e az Isten? Maradjunk ennél a kérdésnél.

Nem.

János: De miért nem?

Ivett: Mert nem is haragszik, mert nem ember.

Detti: Az embernek van szüksége rá.

János: Másért. Az Isten ellen nem lehet vétkezni.

Ildikó: Igen, ez a megoldás.

János: Önmagam ellen vétkezhetek, rongálhatom magam, de az Isten, figyeljétek a szót, ellen, az Istennek nincs ellentéte.

Marika: *Őt* nem lehet rongálni.

János: Nem lehet megbántani. *Ő* az Isten. Az Isten nem ember. Az embert meg lehet bántani, meg lehet sérteni. Az Isten ellen nem lehet vétkezni, így egyáltalán nem is kerül lehetőségként szóba az, hogy megbocsásson az Isten. Nincs miért. Magammal szemben, igen.

Kata: Ha, rálátok.

János: Nyilván, ha rálátok.

Márti: Csak magamat tudom rongálni.

Marika: És az, hogy a tékozló fiú azt mondja, hogy: *„Atyám vétkeztem ellened és az Ég ellen.”*

János: Milyen értelemben használja ezt?

Marika: Nem tudom.

János: Az Ószövetség ellen, hiszen azt kérdezi a fiútól, betartottál-e minden törvényt?

János: Milyen törvényt tartottál be?

Deti: Az Ószövetség istenének a törvényét.

János: Vétettem ellened, mondja az ószövetségi lelkület szerint. Az ószövetségi lelkület a korábbiak szerint, mit fogalmaz meg az Isten és ember kapcsolatában?

Ildikó: Büntet.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: És félned kell. Ezért a tékozló fiú még úgy gondolja, hogy vétkeztem. Ez a történet így érthető? Kinek mondja Jézus ezeket a szövegeket?

Marika: A tanítványainak.

Kata: A zsidóknak.

Ivett: Az ószövetségi Istenben lévőknek.

Marika: Az ószövetségi lelkületben nevelkedetteknek.

János: Nem, nem. A zsidóknak. A zsidóknak mi volt a tanítása?

Marika: Az Ószövetség.

János: Akkor övé volt Jézus tanítása?

Nem.

János: Akkor a történet milyen tartalmat hordozhat?

Marika: Az ószövetségi tanítást.

János: A zsidóknak mondja, akik benne vannak a Mózes törvényeiben. A lényege a dolognak, hogy ez a történet a zsidóknak szól, és a zsidókról szól.

Ildikó: Azért mondta el Jézus, hogy ne így legyen.

János3.16. mert **úgy (olymódon) szereti az Isten a világot** /a világrend(sze(r)t/, hogy az egyetlen világra jött Fiát adta, hogy mindenki, aki hívő (hithű) lesz Benne, nehogy elveszzen (elpusztuljon), hanem birtokosa legyen a világekorszakra szóló (aioni) életnek,

János: Mit érhetünk aioni életnek, vagyis, hogy Jézus szereti a világot?

A. Kati: A teremtett világot.

János: De hát a világban mindent beletartozik?

A. Kati: Még az ember is.

János: Ezért nagyon fontos hogy pontosítsuk, mert igazából úgy hangozhatna, hogy oly módon szereti Isten az embert, hogy a világába adta a Fiát, hogy mindenki hívő legyen. Valójában az ember számára nincsen semmi gond azzal, ha az Isten vonatkozásában arra gondol, hogy az Isten szereti az embert. Valójában, ezt keresi az ember egész életében, és ha hiányzik neki, akkor nagyon nagy bajban van.

János: Azt fogalmaztam meg:

- Az Isten embert szeretésének a mértéke, az ember szellemi sötétségében való megjelenése.

Úgy néz ki, ez a non plus ultrája ennek a szeretetnek. Ezzel az Isten kiteszi-e magát a sötétség, az erőszak minden vonatkozásának?

Ildikó: Igen. Erről az jut eszembe, hogy a megváltást, milyen hatalmas dolog az ember számára, ahogyan tanuljuk is.

János: Igen. Akkor olvasd tovább.

János3.19. Ez pedig az ítélet, hogy a fény eljött a világba, és az emberek **inkább szerették a sötétséget**, mint a fényt, mert a műve(lete)ik gonoszak voltak.

- Az ember képes jobban szeretni a szellemi sötétséget, mint a Fényt.

János: Képzeljétek el, hogy képes a sötétséget szeretni. A természetében van jelen, a mivoltában, a teremtettségében van benne, hogy dönthet a sötétség mellett. Még a Geraldine anyag is azt mondja, hogy azok a szellemi lények, akik meghaltak és ott vannak az illúzió síkján, dönthetnek, hogy felfelé vagy lefelé fognak menni. Hogy mi van a szívükben? Testvérek! Aki már a fényt hordozza a szívében, aki a szeretetet hordozza szívében, aki Jézus felé törekszik, annak szinte lehetetlen elképzelni, elfogadni azt, hogy van olyan ember, aki a sötétséget szereti, aki a gonosztságot, az erőszakot szereti. Még annak a megtért embernek is nehéz ezt elképzelni, aki korábban ebben a lelkiületben élt. Utána már nagyon nehéz. Emlékszel Ildikó, amikor számtalanszor kérdezted, hogy hogyan dönthettem én odaát úgy, hogy nem ŐT választottam. Az ember el sem tudja képzelni, hogy van más alternatíva. Na, ez a tanítványság.

Testvérek! Úgy látom az idő elment és még hátra van, hogy a Hang hogyan kínálja, az angyal hogyan kínálja az Isten szeretés megvalósítását. Külön kiemeltem egy oldalon, hogy Allan Kardec mit kínál ezen a területen, úgyhogy van még hátra elég komoly tartalom. Mi legyen?

Deti: Folytassuk ezt.

János: Azt már látjuk, hogy az Isten szeretés tartalma minden esetben tanítás függő. El fogunk érni az angyal tanításában oda, amely nekünk is az újat fogja hozni. Sőt, még azon túl is fog menni, azon túl is, amit itt meg tudunk valósítani és arra is, ami még ránk vár. Perspektívát fog kínálni bizonyos értelemben, a szerelem és a szeretet vonatkozásában is. Állás foglalhatunk, hogy azonosíthatjuk-e itt, akár az Isten, akár a tanítvány vonatkozásában. Előre bocsájtok egy angyal idézetet, amely segít elindulni ezen a területen, amely azt fogalmazza meg, hogy más az égi szeretet és más a földi szeretet. Tehát ebben a vonatkozásban el fogunk odáig érni, hogy el kell gondolkodnunk majd azon, hogy amit mi eddig szeretettként fogalmaztunk meg az Isten vonatkozásában, az milyen tartalommal jelenhet meg, amikor az égi szeretet tartalmából nem tudunk megfogalmazni többé, kevésbé olyanokat, amelyet tényleg a magunkénak érzünk. Az angyal megfogalmazza, milyen az égi szeretet, csak az mindig teljességében jelenik meg. Tehát az eligazodásban tudjunk egy kis különbséget tenni, lássuk azt, amit itt beszélünk a hétköznapijainkban, az nem azonos azzal, amit a szellem kínál. Van-e valakinek gondolata, amivel lezárhatnánk ezt a mai napot?

Timi: Nagyon lelkesítőnek találom azt, hogy a szeretet is egy olyan dolog, amelyben tudunk fejlődni, újat tanulni és megélni. Nagyon lelkesítőnek találom azt is, hogy a maga szintjén megélni a szeretetet, mindig mindenki képes. Személy szerint az lelkesít, hogy ahogyan megélem most a szeretetet, annak van több, további lehetősége is.

János: Amiről beszéltél, az, az Angyal könyv 61. beszélgetésében megjelenő tartalom, amiről én ezt fogalmaztam meg.

- Az új tanítvány új szeretete, az adás minden mást háttérbe szorító lelkülete.

Még ezen is,- van túl.

Deti: A négy tanítvány új lelkületére gondol?

János: Nem. Itt egy perspektíva van megfogalmazva, amelyben azt mondja: Az Új Szeretet, az Új Szívdobbanás - más, teljesen más, - mint ami volt. - ADÁS, mindig csak ADÁS. - (61. b.)

Kata: A nagybetűs ember lelkületére.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Otthon olvassátok el, nézzétek végig, gondolkodjatok el rajta és a jövő héten folytatjuk.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István